

6 Σεπτεμβρίου, 1990

[ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

P. & S. PANTOURISTIKI,

Αιτήτρια,

v.

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΒΕΛΤΙΩΣΕΩΣ ΑΓΙΑΣ ΝΑΠΑΣ,

Καθ' ου η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 537/88).

-
- Προσφορές — Δημόσιο συμφέρον — Πρέπει να εξετάζονται και ή κατακυρώνονται με γνώμονα το όφελος του δημοσίου συμφέροντος — Η Διοίκηση έχει απόλυτο δικαίωμα να μην αποδεχθεί την ψηλότερη ή οποιαδήποτε άλλη προσφορά — Αύξηση του ποσού της προσφοράς μετά την κατακύρωσή της, δεν επηρεάζει το κύρος της — Αν η απόφαση για κατακύρωση προσφοράς είναι λογικά επιτρεπτή και μέσα στα πλαίσια της διακριτικής ευχέρειας της Διοίκησης, το Δικαστήριο δεν επεμβαίνει.* 5
- Στις 28.3.88, ο καθ' ου η αίτηση, κατακύρωσε την προσφορά για την ενοικίαση του κατασκηνωτικού χώρου στην Αγία Νάπα σε δύο άλλα πρόσωπα, των οποίων η προσφορά ήταν κατά ΑΚ250.- χαμηλότερη από αυτή της αιτήτριας. Η αιτιολογία που δόθηκε ήταν ότι η αιτήτρια που ήταν ενοικιάστρια του κατασκηνωτικού χώρου για την περίοδο που έληξε, δημιουργούσε κάποια προβλήματα και ελλείψεις. Σε επόμενη συνεδρία του Συμβουλίου στις 5.4.88 το θέμα επανασυζητήθηκε και η προσφορά κατακυρώθηκε στα ίδια πρόσωπα τα οποία είχαν στο μεταξύ αυξήσει την προσφορά τους κατά ΑΚ250.- φθάνοντας έτσι το ποσό προσφοράς της αιτήτριας. 10
- Το Ανώτατο Δικαστήριο επικύρωσε την απόφαση του καθ' ου η αίτηση και αποφάνθηκε ότι η αύξηση της προσφοράς των επιτυχόντων προσφοροδοτών δεν έγινε εκπρόθεσμα και με σκοπό να ισοβαθμίσει αυτή της αιτήτριας αλλά μετά που είχαν ήδη επιτύχει στο διαγωνισμό και σε συμφωνία με το Συμβούλιο. Η απόφαση του Συμβουλίου ήταν λογικά επιτρεπτή και μέσα στα πλαίσια της διακριτικής του ευχέρειας. 15
- Το Ανώτατο Δικαστήριο επικύρωσε την απόφαση του καθ' ου η αίτηση και αποφάνθηκε ότι η αύξηση της προσφοράς των επιτυχόντων προσφοροδοτών δεν έγινε εκπρόθεσμα και με σκοπό να ισοβαθμίσει αυτή της αιτήτριας αλλά μετά που είχαν ήδη επιτύχει στο διαγωνισμό και σε συμφωνία με το Συμβούλιο. Η απόφαση του Συμβουλίου ήταν λογικά επιτρεπτή και μέσα στα πλαίσια της διακριτικής του ευχέρειας. 20

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Προσφυγή.

5 Προσφυγή εναντίον της απόφασης του Συμβουλίου Βελτιώσεων Αγίας Νάπας με την οποία κατακυρώθηκε προσφορά για ενοικίαση του κατασκήνωτικού χώρου, τον οποίο διαχειρίζεται το Συμβούλιο, στα ενδιαφερόμενα πρόσωπα αντί στην αιτήτρια.

A. Χάσικος, για την Αιτήτρια.

10 Π. Αγγελίδης, για τον Καθ' ου η αίτηση.

Cur. adv. vult.

15 ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ.: Η αιτήτρια εταιρεία προσβάλλει την απόφαση του καθ' ου η αίτηση με την οποία κατακυρώθηκε προσφορά για την ενοικίαση του κατασκήνωτικού χώρου, που διαχειρίζεται το καθ' ου η αίτηση Συμβούλιο, στην Αγία Νάπα σε δυο άλλα πρόσωπα αντί της ίδιας. Οι νομικοί λόγοι που προβάλλονται για την ακύρωση της
20 επίδικης απόφασης είναι ότι δεν είναι δεόντως αιτιολογημένη, δεν έγινε η δέουσα έρευνα από το καθ' ου η αίτηση Συμβούλιο, δεν επελέγη ο καλύτερος προσφοροδότης και δεν περιέχονται στα σχετικά πρακτικά επαρκείς λόγοι που οδήγησαν στην επίδικη απόφαση, ώστε αυτή να ελέγχεται από το Δικαστήριο.

25 Τα γεγονότα της υπόθεσης είναι απλά. Το καθ' ου η αίτηση συμβούλιο προκήρυξε με δημοσίευσή του στον ημερήσιο τύπο προσφορές για την εκμετάλλευση του κατασκήνωτικού χώρου που διαχειρίζεται στην Αγία Νάπα για περίοδο 3 χρόνων. Οι αιτητές υπέβαλαν προσφορά στις 23.3.88 αλλά το καθ' ου η αίτηση
30 Συμβούλιο κατακύρωσε την προσφορά σε δυο άλλα πρόσωπα και ειδοποίησε σχετικά τους υπόλοιπους προσφοροδότες, μεταξύ αυτών και την αιτήτρια εταιρεία στις 14.4.88.

35 Είναι γεγονός ότι η προσφορά της αιτήτριας εταιρείας ήταν η πιο ψηλή με ποσό £6,000 το χρόνο ως ενοίκιο για την τριετή περίοδο.

40 Στη γραπτή του αγόρευση ο δικηγόρος της αιτήτριας εταιρείας εισηγείται πως η επίδικη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί γιατί το καθ' ου η αίτηση Συμβούλιο είχε καθήκον να κατακυρώσει τη δική της προσφορά εφόσον ήταν κατά £250 το χρόνο ψηλότερη αυτής των προσφοροδοτών στους οποίους τελικά κατακυρώθηκε. Η δε αιτιολογία του Συμβουλίου πως η συμπεριφορά της αιτήτριας εταιρείας, που ήταν ενοικιάστρια του κατασκήνωτικού χώρου για

την περίοδο που έληξε, δημιούργησε προβλήματα σ' αυτό, δεν ευσταθεί. Εξάλλου η αιτιολόγηση αυτή προβάλλεται με πολύ γενικό και αόριστο τρόπο.

Η γραπτή αγόρευση του δικηγόρου του Συμβουλίου είναι σύ- 5
ντομη, σαν ένα τηλεγράφημα και γι' αυτό το Δικαστήριο αναγκά-
στηκε να επανανοίξει την υπόθεση για διευκρινίσεις τρεις φορές.
Στην ένσταση δεν είχαν επισυναφθεί τα αναγκαία έγγραφα που
αφορούν στην επίδικη απόφαση. Ο φάκελος της Διοίκησης κατα- 10
τέθηκε μετά που το δικαστήριο ανέβαλε δυο φορές την υπόθεση.
Όταν δε κατατέθηκε, τεκμήριο Α, διαπιστώθηκε ότι το περιεχόμε-
νό του δεν αφορά μόνο στην επίδικη απόφαση αλλά σ' αυτό φυ-
λάσσονται όλα τα έγγραφα που σχετίζονται με τον κατασκηνωτι-
κό χώρο. Τελικά και μετά από μελέτη του φακέλου και προφορική
αναφορά του δικηγόρου του Συμβουλίου στα έγγραφα που σχετί- 15
ζονται με την επίδικη απόφαση, διαπιστώνονται τα εξής: Το κεί-
μενο για τις προσφορές εδόθη στον τύπο στις 7.3.88. Σε αυτό ανα-
φέρεται ότι το Συμβούλιο έχει απόλυτο δικαίωμα να μην αποδε-
χθεί την ψηλότερη ή οποιαδήποτε άλλη προσφορά. Οι προσφορο-
δότες ήταν τέσσερις, περιλαμβανομένης και της αιτήτριας, που εί- 20
πα πιο πριν, πρόσφερε ποσό £6,000 ετησίως, ενώ οι επιτυχόντες
ήσαν δυο άλλα πρόσωπα με κοινή προσφορά ποσού £5,575 ετη-
σίως. Των υπολοίπων οι προσφορές ήταν χαμηλότερες.

Στις 28.3.88, όπως αναφέρεται στο σχετικό πρακτικό με αριθ- 25
μό 4/88, το Συμβούλιο μελέτησε τις προσφορές. Η επιθεωρήτρια
του κατασκηνωτικού χώρου, όπως αναφέρεται σε αυτό, παρατή-
ρησε πως η αιτήτρια εταιρεία, που ήταν ενοικιάστρια του χώρου
μέχρι τότε, παρουσίασε ορισμένα προβλήματα και ελλείψεις,
ενώ τον τελευταίο χρόνο της ενοικίασης αυτά εξέλειπαν και η 30
ενοικίαση προχώρησε ομαλά. Στη συνέχεια έγινε ψηφοφορία
των μελών του Συμβουλίου για τις προσφορές. Τέσσερα μέλη
του ψήφισαν υπέρ της προσφοράς των Ελένη Σωτηρίου και Νι-
κόλα Καλλένου με ενοίκιο £5,575 το χρόνο, ενώ δυο άλλα μέλη
και ο πρόεδρος ψήφισαν υπέρ της προσφοράς της αιτήτριας 35
εταιρείας. Με πλειοψηφία ενεκρίθη η κοινή προσφορά των δύο
πρώτων προσώπων. Σε επόμενη συνεδρία του Συμβουλίου, στις
5.4.88 (συνεδρίαση 5/88) το ζήτημα επανασυζητήθηκε από το
Συμβούλιο και η προσφορά κατακυρώθηκε στους Ελένη Σωτη-
ρίου και Νικόλα Καλλένου. Αναφέρθηκε δε σε αυτή τη συνεδρία, 40
ότι τα πρόσωπα αυτά είχαν στο μεταξύ αυξήσει την προσφορά
τους σε £6,000 και σχολιάστηκε πάλι πως με την αιτήτρια το
Συμβούλιο είχε ορισμένα προβλήματα κατά τη διάρκεια της
ενοικίασης του κατασκηνωτικού χώρου που είχαν μέχρι τότε.

Είναι γεγονός ότι παρουσιάζεται ένα κενό μεταξύ των πιο πάνω συνεδριάσεων και που αφορά στο μεσοδιάστημα την αύξηση του ποσού της προσφοράς των δύο επιτυχόντων προσώπων από £5,750 σε £6,000. Δεν αναφέρεται στα πρακτικά πότε και πώς αυτό έγινε. Κατά τη γνώμη μου όμως δεν έχει σημασία γιατί η προσφορά τους για £5,750 είχε ήδη εγκριθεί στις 28.3.88. Στις 5.4.88 επικυρώθηκε. Η αύξηση επομένως της προσφοράς τους δεν έγινε εκπρόθεσμα και με σκοπό να ισοβαθμίσει αυτήν της αιτήτριας εταιρείας αλλά μετά που είχαν ήδη επιτύχει στο διαγωνισμό και σε συμφωνία με το Συμβούλιο.

Καθήκον του Συμβουλίου ήταν να εξετάσει τις προσφορές που είχε ενώπιόν του και να αποφασίσει με γνώμονα το όφελος του δημοσίου συμφέροντος. Πολύ ορθά κατά τη γνώμη μου το Συμβούλιο έλαβε υπόψη του τη συμπεριφορά της αιτήτριας εταιρείας κατά το χρονικό διάστημα που ήταν ενοικιάστρια του κατασκηνωτικού χώρου. Το Συμβούλιο αφού αξιολόγησε τις απόψεις της επιστάτριας κατέληξε στην απόφαση να κατακυρώσει την προσφορά σε άλλο διαγωνιζόμενο, έστω και αν αυτή ήταν ελαφρά χαμηλότερη από της αιτήτριας. Η απόφαση του Συμβουλίου ήταν λογικά επιτρεπτή και μέσα στα πλαίσια της διακριτικής του ευχέρειας. Η προσφυγή επομένως απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.